1 Założenia

Obiekt sterowania:

$$G_p(s) = \frac{e^{-2s}}{1 + 15s} \tag{1}$$

Wymagania:

$$ks = 12$$

$$Tn = 15$$

$$Ts = 2$$
(2)

Otrzymana transmitancja wzorcowa:

$$G_{ref}(s) = \frac{12}{5.455s + 1} \tag{3}$$

2 Dyskretyzacja

Po dyskretyzacji metodą ZOH (zero-order hold) otrzymano transmitancje dyskretne:

$$G_p(q^{-1}) = q^{-2} \frac{0.1248}{1 - 0.8752q^{-1}}$$

$$G_{ref}(q^{-1}) = q^{-1} \frac{3.684}{1 - 0.693q^{-1}}$$
(4)

Stąd:

$$A = 1 - 0.8752q^{-1}$$

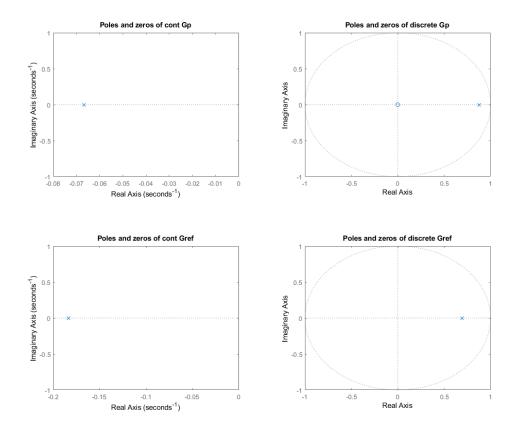
$$B = 0.1248$$

$$A_m = 1 - 0.693q^{-1}$$

$$B_m = 3.684$$
(5)

Wiec zera i bieguny:

- obiekt, transmitancja ciągła: zera: brak, biegun: -0.0667
- \bullet obiekt, transmitancja dyskretna: zero: 0 + j0, biegun: 0.8752
- transmitancja wzorcowa, ciągła: zera: brak, biegun: -0.1833
- transmitancja wzorcowa dyskretna: zero: brak, biegun: 0.6930

Rysunek 1: Zera i bieguny układów

3 Wielomiany sterownika pole placement i odpowiedź układu dyskretnego

W celu uzyskania parametrów wzorcowego układu wykorzystano sterownik z pozycjonowaniem biegunów (ang. pole placement). Został on wybrany, gdyż umożliwia, w stosunkowo łatwy sposób, modyfikację układu, tak by uzyskać uzyskał on właściwości układu zadanego. Równanie diofantyczne:

$$A_m(q^{-1})A_0(q^{-1}) = A(q^{-1})F(q^{-1}) + q^{-k}G(q^{-1})$$

$$(1 - 0.693q^{-1}) \times 1 = (1 - 0.8752q^{-1})(1 + f_1q^{-1}) + q^{-2}g_0$$
(6)

$$F(q^{-1}) = 1 + 0.1821q^{-1}$$

$$G(q^{-1}) = 0.1594$$
(7)

Stąd wielomiany R, S, T:

$$S(q^{-1}) = G(q^{-1}) = 0.1594$$

$$R(q^{-1}) = B(q^{-1})F(q^{-1}) = 0.1248(1 + 0.1821q^{-1}) = 0.1248 + 0.0227q^{-1}$$

$$T(q^{-1}) = A_0(q^{-1})B_m(q^{-1}) = 1 \times 3.684 = 3.684$$
(8)

I transmitancje:

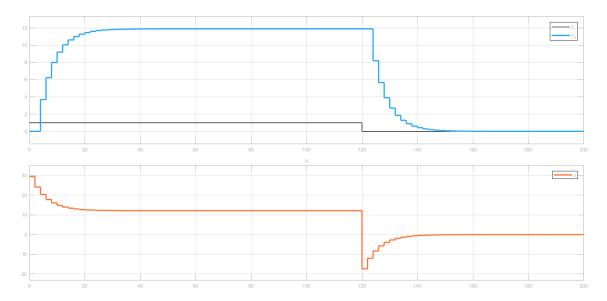
$$\frac{T(q^{-1})}{R(q^{-1})} = \frac{3.684}{0.1248 + 0.0227q^{-1}} = \frac{3.684z}{0.1248z + 0.0227}$$

$$\frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})}q^{-k} = q^{-2}\frac{0.1248}{1 - 0.8752q^{-1}} = z^{-2}\frac{0.1248z}{z - 0.8752}$$

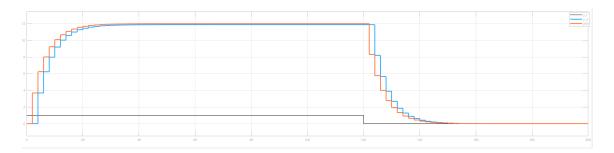
$$\frac{S(q^{-1})}{R(q^{-1})} = \frac{0.1594}{0.1248 + 0.0227q^{-1}} = \frac{0.1594z}{0.1248z + 0.0227}$$
(9)

Wszystkie symulacje przeprowadzono przy pomocy programu Simulink.

Otrzymana odpowiedź jest bliska oczekiwanej. Wzmocnienie statyczne jest prawidłowe, czas narastania nieco dłuższy niż wymagany. Czas jest nieco dłuższy z racji na opóźnienie transportowe - na rys. 3 widać, że sygnał uzyskany przy użyciu sterownika różni się od odpowiedzi skokowej zadanego układu jedynie opóźnieniem.

Rysunek 2: Sygnał wyjściowy i Sygnał sterujący - obiekt dyskretny

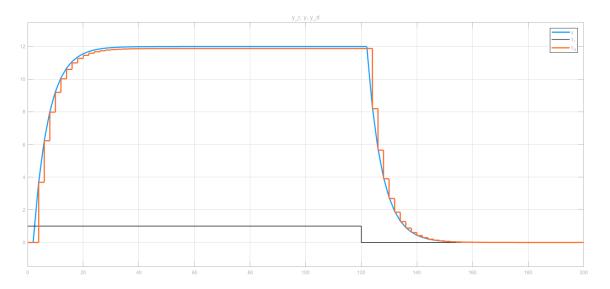

Rysunek 3: Sygnał wyjściowy obiektu dyskretnego, razem z sygnałem pożądanego układu

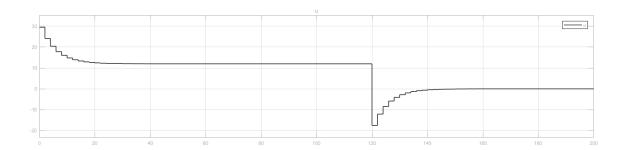
4 Odpowiedź dla czasu ciągłego

4.1 Brak szumu pomiarowego

Na rys. 4 widać, że zaprojektowany sterownik działa poprawnie również dla układu ciągłego. Na wykresie przedstawiono, dla odniesienia, przebieg sygnału dyskretnego z rys. 2. Sygnał ciągły niewiele się od niego różni, a pomiędzy chwilami próbkowania nie ma niepożądanych oscylacji.

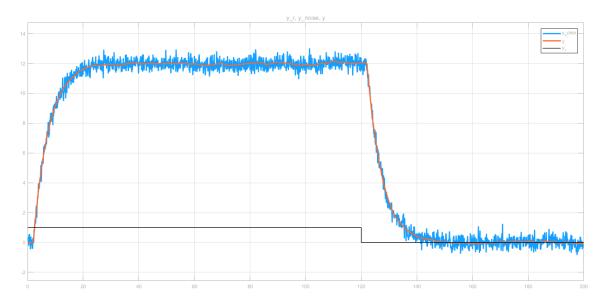
Rysunek 4: Sygnał wyjściowy - obiekt ciągły (i dyskretny dla odniesienia)

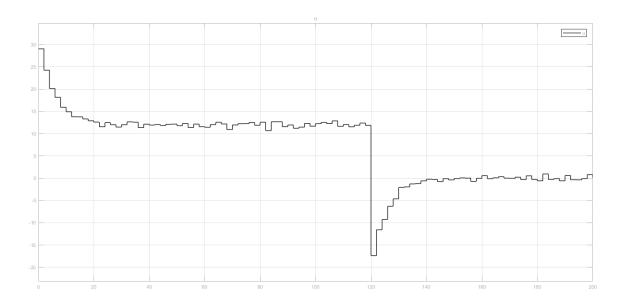
Rysunek 5: Sygnał sterujący - obiekt ciągły

4.2 Obecność szumu pomiarowego

Odpowiedź układu na pobudzenie, przy obecności szumu pomiarowego o rozkładanie normalnym i wariancji $\delta_n=0.1$ przedstawiono na rys. 6. Szum nie wpływa znacząco na działanie obiektu.

Rysunek 6: Sygnał wyjściowy - obiekt ciągły z zakłóceniami

Rysunek 7: Sygnał sterujący - obiekt ciągły z zakłóceniami